

РЕШЕНИЕ

№ 935

гр. Б., 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., І І НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **АНДОН В. ВЪЛКОВ**

при участието на секретаря **Николета Вл. Хаджиева** като разгледа докладваното от **АНДОН В. ВЪЛКОВ** Административно наказателно дело № 20232120202533 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д - 63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „С.П.“ ООД, ЕИК: *****, против Наказателно постановление № 689871-F691877/09.03.2023 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - Б. в ЦУ на НАП, с което за нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, и на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лв.

Жалбоподателят, редовно уведомен, не изпраща представител.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, се представлява от юк. Т., която моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на НП.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази възраженията на страните, намира за установено следното от **фактическа страна**:

На 13.12.2022 г., в гр. Б., служители на НАП извършили проверка в търговски обект - фитнес зала С.П., находящ се на бул. Я.К., стопанисван от жалбоподателя. В хода на проверката било установено, че извършваната дейност в обекта не съответства на посочените в чл. 66а и параг. 15д, ал. 1 от ЗДДС, на които ставката на данъка е 9%. Установено е също така, че продажбата на един брой вода „Бачково“ 0,5 л. и Спетема еспreso крема на обща стойност 3.40 лв. е регистрирана на ФУ, но не в изискуемата данъчна група „Б“ - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност, а в група „Г“ - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност.

На 12.01.2023 г. св. М. М. - инспектор в НАП, съставил на жалбоподателя акт за нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, за това, че във въпросния търговски обект продажбата на напитката не е била законосъобразно отчетена в група „Б“ (20 % данък), а в данъчна група „Г“ в която стоките се облагат с намалена ставка от 9 %, тъй като в обекта не се доставят ресторантьорски услуги, а изцяло фитнес такива, които подлежат на общо облагане с 20 % данък. На 09.03.2023 г. било издадено и

обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя била наложена имуществена санкция от 500 лв.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на 14-дневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, подадена е от легитимирано да обжалва лице и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, съгласно Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. При издаване на акта и наказателното постановление са спазени императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

В случая се касае за нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, разписващ задължение продажбите да се регистрират винаги в данъчна група "Б", когато се отнасят за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност.

Изложената в акта и в НП фактическа обстановка се потвърждава от показанията на разпитания по делото свидетел М. М., на които кореспондира и събрания по делото писмен доказателствен материал, от съвкупността на които по несъмнен начин се установява, че действително в търговския обект не се осъществяват ресторантьорски и кетъринг услуги по смисъла на § 1, т. 61 от ДР на ЗДДС, вр. чл. 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, които да се състоят в доставка на приготвена или неприготвена храна, включително състояща се в доставка на храна за вкъщи. В случая, в търговския обект единствено се предоставя възможност на клиентите да проведат тренировка в залата (представляваща основната дейност), както и да закупят от бар-рецепцията някаква течност (било то вода, кафе, тонизираща напитка и прочие) и/или хранителна добавка, която дейност обаче се явява едно допълнително, функционално свързано търговско перо на обекта, подпомагащо основното - провеждане на физически занимания във фитнес залата. По своята същност продажбата на напитки и добавки на клиентите не е основна дейност в обекта и не може да се квалифицира като ресторантьорска услуга, тъй като (защото) не съществува (липсва) онази типична (характерна) обстановка, с налично обзавеждане - столове, маси, посуда, и други помощни услуги, като например наличието на сервиране, отсервиране, организация на персонала в обекта и пр. пр., която дейност по своята същност е присъща на ресторантьорската услуга. В конкретния случай, отчитайки цялата ситуация (обстановка) в обекта, съдът намира, че при продажбите на стоките и/или фитнес услугите търговецът трябва (е задължен) да следва императива - да въвежда всяка извършена търговска сделка в данъчна група "Б", за да може продажбата да се обложи с 20 % данък. В този смисъл е и Решение № 10585 от 19.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 3550/2021 г., I о.

С регистрацията на въпросната продажбата във ФУ в данъчна група „Г“ (9 %) жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, поради което и правилно му е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС.

Съгласно чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до

2000 лв. А съгласно ал. 2 - извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Наложена на жалбоподателя санкция е в минимален размер, като съдът намира, че с така определеното наказание ще бъдат постигнати целите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН, да се предупреди и превъзпита нарушителя, както и генералната превенция за въздействие върху обществото.

В конкретния случай не са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН, доколкото процесното деяние не се отличава от обичайните нарушения от този вид, поради което и приложението на чл. 28 от ЗАНН би било незаконосъобразно.

Настоящата инстанция намира, че издаденото НП е правилно и законосъобразно, поради което и следва да се потвърди.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 63д, ал. 4 и 5 от ЗАНН, искането на представителя на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да се уважи. Съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на НП страните имат право на разноси по реда на АПК. Относно размера на разносните разпоредбата на чл. 63, ал. 4 и 5 от ЗАНН предвижда, че в полза на учреждението, чийто орган е издал НП се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако е било защитавано от юрисконсулт /както е в случая/, в размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 150 лв. Предвид извършените действия, съдът счита, че за осъществената от юрисконсулта дейност в полза на АНО следва да се определи възнаграждение в минимален размер от 80 лв., който размер се явява справедлив и следва да се заплати от жалбоподателя.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 689871-F691877/09.03.2023 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - Б. в ЦУ на НАП, с което за нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, и на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, на жалбоподателя „С.П.“ ООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА жалбоподателя „С.П.“ ООД, ЕИК: *****, да заплати в полза на Национална агенция за приходите - С. сумата в размер на **80 лв.**, представляваща сторени в производството разноси.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Административен съд - Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Б.: _____